

Mens toch een leven lang weten hoe het af zal lopen adem wordt as en al wat was verdeeld of vergeten het geeft niets dit naakte bestaan bevekt ontgaan je kan er niet tegen smijt je boze vuistjes naar de hemel smeekt om een reden in godsnaam stel je geen vragen aanvaarden kwade dagen de kuil de rouwranden onder je nagels je bent een altaar van losse aarde een brandstapel tien geboden en een kruistocht later zoekt je bloed haar eigen waarheid nieuw samengestelde genade wie bestaat uit water zal de zondvloed in zich dragen ziehier de mens hand op het kruis trillende lip een mond vol zoenoffers **het geeft niets** je bent het uitverkoren kaf kansloos maar vastberaden je groot gelijk te openbaren opgeklimmen op de Heilige Barstoel vandaar te oordelen de levenden en de doden gezegend je bedevaart naar de winkelstraten je canon van sportuitslagen je kathedraal van een carport amen.